

3. Про внесення змін до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 01 червня 2021 року № 1066 та Порядку видачі (формування) листків непрацездатності в Електронному реєстрі листків непрацездатності: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 22.04.2022 № 675. *Офіційний вісник України*. 2022. № 34. Ст. 325.

Корнілова Олеся Володимирівна

доктор філософії за спеціальністю 081 «Право»

Національний університет «Одеська юридична академія»

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО РЕАБІЛІТАЦІЇ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Та ситуація, в якій Україна перебуває з 24 лютого 2022 року, період збройної агресії російської федерації проти нашої держави, зміни та реформування, соціальної кризи, є різних стресових ситуацій, переживань, дуже велика кількість осіб, що постраждали від насилля, зокрема діти та жінки, в наслідок авіа ударів, поранених військовослужбовців, які потребують реабілітації у сфері охорони здоров'я і зумовлюють актуальність та необхідність даного дослідження.

Досліджуючи проблему реабілітації у сфері охорони здоров'я, варто почати з розуміння поняття «реабілітація», яке полягає у відновленні здоров'я хворого, яке він втратив внаслідок хвороби, травм чи під дією різноманітних фізико-хімічних чинників.

Насамперед необхідним видається зазначити, що термін «реабілітація» походить від латинських слів «re» – відновлення та «habilis» – здатність, інакше кажучи – «rehabilis» це відновлення властивостей [3].

На міжнародному рівні є власна позиція щодо трактування поняття реабілітації, зокрема Всесвітньою організацією охорони здоров'я запропоноване визначення наступного змісту: «реабілітація – це сукупність заходів, покликаних забезпечити особам з порушеннями функцій у результаті хвороб, травм і вроджених дефектів пристосування до нових умов життя в суспільстві, у якому вони перебувають» [4].

Видається за доцільне також зазначити, що в Україні до 30 червня 2021 року існувала медична реабілітація, яка вважалася видом ме-

дичної допомоги відповідно до ст. 33 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року [1]. На сьогоднішній день медична реабілітація вже не є видом медичної допомоги. На підставі Закону України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» від 03 грудня 2020 року №1053-IX [2], який набрав чинності з 30 червня 2021 року, статтю 35-5 «Медична реабілітація» виключено з Основ законодавства України про охорону здоров'я.

У ст.1 Закону України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» закріплене визначення реабілітаційної допомоги у сфері охорони здоров'я як «діяльності фахівців з реабілітації у сфері охорони здоров'я, що передбачає здійснення комплексу заходів, спрямованих на оптимізацію функціонування осіб, які зазнають або можуть зазнати обмеження повсякденного функціонування у їхньому середовищі».

Аналізуючи дане визначення, вважаємо за доцільне визначити окремі ознаки реабілітації у сфері охорони здоров'я.

Насамперед такою ознакою є діяльність спеціально підготовлених осіб. Визначення поняття «фахівці з реабілітації» закріплено у ст. 1 зазначеного вище закону, відповідно до якої ними є «особи, які безпосередньо надають реабілітаційну допомогу, мають відповідну освіту, володіють відповідними професійними знаннями та навичками, а також залучені до безперервного професійного розвитку».

Другою ознакою варто визначити комплекс заходів, яким властивий медичний характеру, що супроводжується безперервністю (зумовлена специфікою та ефективністю реалізації, а стабільність та регулярність здійснення заходів реабілітації скоротить кількість випадків, які зумовлюють настання інвалідності), а також самостійністю та індивідуальністю.

Реабілітація у сфері охорони здоров'я є тією особливістю організму, реалізація якої спрямована на надання комплексу заходів не тільки медичного характеру, а й наприклад, фізіологічного, психологічного, що є однією із ознак реабілітації у сфері охорони здоров'я.

Упущенням законодавця, на нашу думку, є не вказання місця здійснення реабілітації у сфері охорони здоров'я. Вважаємо, що здійснення реабілітації у сфері охорони здоров'я можливе не лише в закладах надання медичної допомоги, а й вдома фахівцем з реабілітації.

А також, враховуючи ситуацію, яка відбувається зараз на території України, війна, значно зросла кількість цивільних людей, які

постраждали від насилля та жорстокості і потребують реабілітації, зокрема і психологічної підтримки, а також військовослужбовці, які отримали поранення та потребують заходів реабілітації у сфері охорони здоров'я. Звідси і ще один аспект реабілітації у сфері охорони здоров'я – психологічний, адже особі необхідна моральна підтримка щодо відновлення психічного стану здоров'я зі сторони професіонала справи.

Отже, проаналізувавши визначення реабілітації у сфері охорони здоров'я, яке закріплене у Законі України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я», варто зазначити, що воно є не досконалим, адже існує низка упущень. Саме тому пропонуємо закріпити визначення реабілітації у сфері охорони здоров'я, у ст. 1 вищезазначеного закону, наступним змістом: реабілітація у сфері охорони здоров'я – діяльність фахівців з реабілітації у сфері охорони здоров'я, що передбачає здійснення комплексу заходів, спрямованих на оптимізацію функціонування осіб, які зазнають або можуть зазнати обмеження повсякденного функціонування у їхньому середовищі, яка здійснюється не тільки в закладах охорони здоров'я.

Список використаних джерел

1. Основи законодавства про охорону здоров'я України: Закон України від 26 січня 1993 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 4. Ст. 19.
2. Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я: Закон України від 03 грудня 2020 року №1053-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. №8. Ст. 59.
3. Реабілітація. URL: <https://www.who.int>
4. Сисоєнко І. Інвестиції у здоров'я: як має працювати система реабілітації? URL: <http://pharma.net.ua/publications/articles/16080-investicii-uzdorovja-jak-mae-pracjuvati-sistemareabilitacii>